

Романс

Тетяна Даніленко

І знову я палких зізнань чекаю,
Тремтіння в голосі та променя в очах,
Надія ця — солодке покарання,
Оману чую я у звàбливих речах!

Не порятунком стане згубна впертість —
Кохання слів чекати знов і знов,
Даремно почуттів шукаю єдність,
Бо сприйняла я пристрасть за любов.

В речах палких приховане лукавство —
Гірку мій розум істину відкрив,
Невже не зможу я позбутись "рабства"
Чарівних мар, омани Ваших слів?..

Ні, не скорюся я і на прощання
Свій несподіваний подам урок —
Насолоджуся Вашим здивуванням,
В любов не "грати", щоб дали зарок!
23.11.2025